

Največji slovenski dnevnik v Združenih državah
Velja za vse leto \$6.00
Za pol leta \$3.00
Za New York celo leto \$7.00
Za inozemstvo celo leto \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in the United States.
Issued every day except Sundays and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CHELSEA 3878

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879

NO. 9. — ŠTEV. 9.

NEW YORK, SATURDAY, JANUARY 11, 1930. — SOBOTA, 11. JANUARJA 1930.

VOLUME XXXVIII. — LETNIK XXXVIII.

TELEFON: CHELSEA 3878

ANGLEŠKA VLADA POJASNILA SVOJE STALIŠČE

ZADOVOLJILA SE BO SAMO S PETDESETIMI NAMESTU S SEDEMDESETIMI KRIŽARKAMI

Prvi lord admirilitete je izjavil, da je Kelloggova pogodba situacijo temeljito izpremenila. — Prva objava glede stališča Anglike. — Leta 1936 se bo vršila nova mornariška konferenca.

V poštov pride tudi 35 manjših križark.

SHEFFIELD, Anglia, 10. januarja. — Potom prvega lorda admirilitete je Velika Britanija danes vprvič imenovala pozitivne številke z oziroma na mornariško konferenco, ki se sestane te dni v Londonu.

A. V. Alexander je izjavil, da je bilo na mornariški konferenci v Washingtonu določeno, da bo zgradila Anglia sedemdeset velikih križark.

To število je pa prostovoljno znižala ter se bo zadovoljila samo s petdesetimi velikimi križarkami.

Stevilo manjših križark, ki jih namerava zgraditi, je ostalo neizpremenjeno in znaša 35.

Soglasno z izjavo prvega lorda admirilitete, je podisanje Kellogovega dogovora položaj tako izpremenilo, da Anglia ne potrebuje toliko bojnih ladij, kot je pred par leti domnevala, da jih bo potrebovala.

Stevilke, ki jih je navedel Alexander, bodo ostale v veljavi do leta 1936, ko se bo vršila prihodnja mornariška konferenca.

Nadalje je izjavil prvi lord admirilitete, da se bo Velika Britanija zavzela za zmanjšanje števila rušilcev in najbrž tudi za popolno odpravo submarinov.

Glede odnošajev med Anglijo in Ameriko je rekel, da niso bili izza konca vojne vedno najboljši, v zadnjem času so se pa prenenetljivo izboljšali.

Značilne so tudi sledeče njegove besede:

— Ce bi se politično obzorje v bodočnosti na žalost vseh pooblačilo, bo stvar admirilitete, da bo natanko promotri svoje stališče ter v zvezi s tem stavila vladu nadaljnje predloge.

NE MORE DOBITI DRZAV- LJASSTVA, KER SE NOČE BORITI

NEW HAVEN, Conn., 10. januarja. — Rev. Dr. Douglas Clyde MacIntosh, profesor teologije na Yale vseučilišču, ni mogel dobiti državljanskega papirja, ker je odklonil obljubo, da bo v slučaju potrebe tudi prijet za puško ter branil svojo domovino. Sodišče je zavrnilo njegovo prošnjo za državjanstvo.

PIJANOST IZGINJA V LONDONU

LONDON, Anglia, 9. januarja. — Sir Charles Baron, glavni sodnik v mestu Londonu, je izjavil, da je opaziti sedaj manj pijanosti kot pa v zadnjih tri in dvajsetih letih to je postal policijski sodnik. — To je opaziti prav posebno med mlajšimi ljudmi. To je v glavnem posledica vpliva javnega mnenja, boljših standardov življenja, vec prilik za kretanje na odprttem zraku ter ustanovite mičnih kavarn po celi Londonu, — je izjavil sodnik, ki sodi v Bow Streetu.

GENERAL BULLARD V BOLNICI

Generalni major Robert Lee Bullard, ki je poveljeval tretjemu ameriškemu armadnemu zboru tekom druge bitke pri Marni, je bil včeraj sprejet v armadno bolnišnico v Fort Totten, L. I. V bolnici ostal toliko časa, dokler ne okreva popolnomod arsene bolezni, ki se ga je lotila nemudno pred nekako enim mesecem.

HOOVER BO OBISKAL MADISON. WIS.

MADISON, Wis., 10. januarja. — Ist Capital Times poroča danes, da je predsednik Hoover obiskal Glenn Franku, predsednika vseučilišča Wisconsin, da bo kmalu obiskal Wisconsin in Madison ter prejel častni naslov tamšnjega vseučilišča.

PREISKUŠNJA "VARNEGA" AEROPLANA

WASHINGTON, D. C., 10. jan. — Admiralni in mornariški letalični preizkušajo danes aeroplani, o katerem trdi iznajditev, da je najbolj varen na svetu. Izdelala ga je Curtissova tovarna (iz iznajditev) Tanagraj, ki je bil pred kratkim stotisoč dolarjev Gugenheimove nagrade.

POTRES NA BRETONSKEM

LORRIAN, Francija, 10. jan. — Po vsej Bretonski so sinoči čutili nočan potres, ki je trajal nekako dve minut. Pohištvo se je treslo in več šip je bilo pobitih, sicer pa ni potres povzročil nikake resne škode.

LE VSAKEGA ŠESTDESETEGA ZASAČIJO

Posadka, ki straži Atlantsko obal, ima komaj šestdeset ladij na razpolago. — Žalostno priznanje poveljnika.

NEW LONDON, Conn., 10. jan. — Ljudje, ki vtihotapljajo žganje v Združenje države, so deloma varni. Člani obrežne straže zasačijo komaj vsakega šestdesetega tihotapca.

To je priznal sam načelnik straže ter dostavil, da ima na razpolago premaša ljudi in premalo opreme.

Obrežna straža ima na razpolago le petinsedemdeset ladij. To brodovje tvori 24 rušilcev, ostale ladje so pa manjše ter namenjene za službo v neposredni bližini obale.

Tihotapeci imajo na razpolago karikh 150 ladij, s katerimi zamorejo uspešno kljubovati obrežnim stražnikom.

Podeljeni, ki prekujujo od tihotapev žganje, ne gredo nikdar na morje, pač pa spravijo polovico dobička. V službi imajo druge, ki se izpostavijo riziku arretacij in ki dode drugo polovico dobičkov.

BOGATA ŽETEV ZAVAROVALNIC

New York Life Insurance Company je objavila, da je imela zadnji ponedeljek svoj najbolj uspešni dan v zgodovini zavarovanja. Posamezne prošnje za zavarovanje so prinesle v celem več kot 21 milijonov dolarjev. V zadnjih šestih dneh pa so znašale prošnje za sprejem več kot \$80.000.000. V preteklem letu je plačala kompanija več kot \$595.000.000. Kljub temu pa je kompanija še vedno ena manjših v Združenih državah.

BLAŽENA PROHIBICIJA

CARNARVON, Wales, 10. jan. — Prejšnji ministr. predsednik Lloyd George je nastopil danes v novi vlogi kot sodnik v sodišču, kjer je pričel prakticirati pred štiridesetimi leti kot solicitor.

LOLYD GEORGE V NOVI VLOGI

CARNARVON, Wales, 10. jan.

Prejšnji ministr. predsednik Lloyd George je nastopil danes v novi vlogi kot sodnik v sodišču, kjer je pričel prakticirati pred štiridesetimi leti kot solicitor.

DOMNEVE AMERIŠKIH DELEGATOV

Delegati so mnenja, da bo mogoče v najkrajšem času dosegči sporazum. — Stimson bo pričel sposvetovanju že na poti.

NA KROVU PARNIKA GEORGE WASHINGTON, D. C., 10. jan. — Glavni cilj ameriških delegatov na konferenci petih sil bo podaljal dobro, tekom katere se ne sme graditi bojni ladji.

Tega mnenja so vsi, ki so na krovu parnika ter so v kateremkoli stiku z ameriškimi delegati. Kot je izjavil načelnik ameriške delegacije, se bo posvetovanja vršila tekom vse vožnje.

Ministrski predsednik Ramsay MacDonald se bo najbrž lotil vprašanja gradnje bojnih ladij ter zavorjal prekinjenje gradnje, kar hič bo potekla doba washingtanskega dogovora leta 1931.

Včeraj zvečer je državni tajnik Stimson brzojavil predsedniku Rooseveltu:

— Naša delegacija se zaveda odgovornosti, ki ji je bila poverjena. Stremela bo za tem, da se izkaže vredno tega zaupanja.

Ko je plul parnik mimo Port Jay, je bilo na čast delegatom izstreljenih enoindvajset strelov.

LONDON, Anglia, 10. januarja. — Angleški ministrski predsednik Ramsay MacDonald bo načeloval angleški delegaciji na konferenci petih velesil.

LOLYD GEORGE V NOVI VLOGI

CARNARVON, Wales, 10. jan.

Prejšnji ministr. predsednik Lloyd George je nastopil danes v novi vlogi kot sodnik v sodišču, kjer je pričel prakticirati pred štiridesetimi leti kot solicitor.

NAČRTI INDIJE za OSVOBOJENJE

Mahatma Ghandi namejava pozvati Indijce, naj ne plačujejo Angležem davkov. — Njegov cilj je, udariti Anglijotja, kjer jo bo najbolj bolelo.

LAHORE, Indija, 10. januarja. — Indijski nacionalistični voditelj Mahatma Ghandi je sklenil pozvati indijski narod, naj ne plačuje davkov. S tem namerava uveljaviti kampanjo za neodvisnost Indije.

Civilna nepokorščina napram Angliji bo zanaprej glavna metoda indijskih revolucionarjev.

Indiji ne bodo hoteli plačevati davkov niti narodni niti provincialni vladi.

V Indiji se plačuje davek dvakrat: na let: 1. aprila in 1. novembra.

Ghandi in drugi nacionalistični voditelji so danes formulirali načrt, kajti dogodki so doto hitrejši vršili v drugem letu.

Glavni polovica te vsote gre za vzdrževanje vojaškega režima in za plačevanje mezd in drugih stroškov. Tudi penzije za uradnike plačujejo iz tega skladu.

Anglija ima v Indiji nekako 300 tisoč vojakov, od katerih je nekako 15.000 Angležev, dočim so ostali domaćini. Vsi častniki so Angleži.

Dne 26. januarja bo proglašen manifest za neodvisnost, in Ghandi bo pozval vse Indijce, naj izstopijo iz vojaške službe.

Ghandi je bil vedno ekonomski, ne pa vojaški strateg. V svojih prejšnjih kampanjah ni zagovarjal nazisila, pač pa nekooperativno gibanje, ker je bil vedno mnenja, da bo na ta način lažje pregovoriti Indijke, ne pa kupujejo angleškega blaga.

Če bodo Angleži izgubili več kot milijardo dolarjev v davkih, bo za Indijo sicer velik udarec, istočasno pa bo tudi Anglija močno prizadeta. Angleške finance so bile omajane vseled svetovne vojne, nezaposlenosti in v sledstvu, ker se je Amerika polastila skoro vseh angleških trgov.

Ghandi je prepričan, da ne bo Anglija dovolila, da bi bili ogroženi vsi ekonomski odnosi z Indijo in da bo skušala ali s kruto silo ali pa spravljivo politiko dosegči sporazum.

KONFERENCE V HAAGU BO KMALU KONEC

Ravnatelj nemške banke Schacht bo najbrž pregovoril nemške delegate, da se bodo uprili zavezniškim zahtevam.

HAAG, Holandska, 10. januarja. — Pričetkom prihodnjega tedna bo najbrž uspešno končana druga haška konferenca, ki se tiče Youngovega reparacijskega načrta, kajti dogodki so doto hitrejši vršili v drugem letu.

Nemška delegacija je sprejela v principu sankcije ali kazni za neplačilo vojne odškodnine. Vprašanje bolgarskih in avstrijskih vojnih dogovorov je bilo deloma rešeno, ko je Bolgarska izjavila, da bo plačevala p. \$2.300.000 na leto tekom triinšedesetih let in da ne bodo Avstrije ničesar plačali, dokler ne bo uravnavano vprašanje vrednosti ozemelja, ki so se ga polastili člani Male antante.

Jutri bo prišel na vrsto madžarskih dolgov.

Prvi teden se je konferenca peljala s problemi, ki so bolj hipotetični kot pa realni.

Pričetki teden pa bo dospel sekundar. Hajmar Schacht, ki bo skušal poraziti zavezniške zahteve.

Zanesljiva poročila pravijo, da ne bo hotel postati dr. Schacht član medzvezniške banke, če ne bodo zavezniški popustili glede sankcij.

Nemška delegacija poudarja, da je bil namen Youngovega načrta izpremeniti reparacijsko vprašanje iz politične v trgovsko obliko, kajti si izvedeni so priporočili, naj se opusti vso kontrolo in vse varnosti, kaetre bi morali nuditi uprinski narod.

ORGANIZIRANJE DELAVCEV NA HAITI

PORT-AU-PRINCE, Haiti, 10. januarja. — Po dolgotrajnem prizadevanju je bila takoj osnovana delavščina. Delavci so se le nepridružili tej organizaciji in organizatorji so izjavili, da bodo imeli dosti težav pri kolektiranju pristojbin.

DENARNA NAKAZILA

ZA VAŠE RAVNANJE NAZNANJAMO, DA IZVRŠUJEMO NAKAZILA V DINARJIH IN LIRAH PO SLEDEČEM CENIKU:

v Jugoslavijo

Din 500	\$ 9.35
" 1000	\$ 18.50
" 2500	\$ 46.00
" 5000	\$ 91.00
" 10,000	\$ 181.00

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, President Louis Benedik, Treasurer

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
316 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Za celo leto velja list za Ameriko	Za New York za celo leto	\$7.00
in Kanado	za pol leta	\$3.50
za pol leta	Za inozemstvo za celo leto	\$7.00
za leta	za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenčni nedelj in praznikov.

Vsi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se bodovali podljati po Money Order. Pri spremembah kraja naročnikov, posimo da se nam tudi prejšnje bivališče naznani, da hitreje najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA", 316 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: Chelsea 3878

RAZMERE NA HAITI

Pred več kot enim mesecem je naročil predsednik kongresu, naj pooblasti posebno komisijo, ki bo takoj poslana na Haiti, da preišče tamošnje razmere.

Po Hooverjevem mnenju je izkušnja bolj jasno pokazala težave tega problema in vsledtega je treba položaj enkrat preiskati na podlagi izkušnje.

Resolucija, ki zahteva tako komisijo, je bila sprejeta v poslanski zbornici, dočim ni dosedaj senat v tem oziroma še ničesar ukrenil.

Senator Borah je izjavil, da resolucija ne bo prišla prej na vrsto, dokler ne bo sprejeta tarifna predloga.

Toda po njegovem mnenju je treba nekaj storiti za prebivalstvo Haitija.

On bi odpoklical brigadnega generala Russela, ki načeljuje mornariškemu zboru ter ga nadomestil s civilnim visokim komisarjem.

Dovolil bi tudi prebivalecem, da bi glasovali za člane v kongresu povsem neovirano.

Borah bi ne čakal na poročilo komisije.

Navzlie temu bi bilo pa boljše uvesti preiskavo ter imeti na razpolago poročilo komisije, predno bi uvedli korake, katere predлага senator Borah.

Preiskovalci naj bi se posvetovali z generalom Russellom, pa tudi druga pričevanja bi bilo treba vzeti na znanje.

Kongres in predsednik bi rada imela fakte.

Ali so prebivaleci Haitija pripravljeni, da izberejo kongres, kateri bo izvolil novega predsednika?

Predsednik Borno je izjavil, da je na Haitiju devetdeset kmetiškega prebivalstva. Vsi ti ljudje so nepismeni, nezavedni in revni. Tudi volile po mestih so več jidel nepismeni.

V sedanjem času vrši zakonodajno oblast državni svet, katerega je imenoval predsednik.

Louis Borno je bil že dvakrat izvoljen predsednikom, in njegova vlada je bila redna pod zaščito ameriških mornariških vojakov in domače žandarmarie.

Toda nove volitve se morajo čimprej vršiti, oziroma vrše naj se, ko bo Hooverjeva komisija zaključila svoje delo.

Tudi za Haiti mora napočiti enkrat čas, da se bo otrezel tuje navlade, in čas, ko bodo ameriški mornariški vojaki odpoklicani.

ZDRAVNIK ZA KOVINE

Razmeroma mlad, v svojem 40 letu in malo poznan je v Rimu po težki bolezni preminal Francesco Rocca, na svetu edini strokovnjak za zdravljenje kovinskih kipov. Za svoje zasluge si je pridobil naslov ravnateljev kraljevskega restavracijskega urada. V njegovo delavnico v poslopu nekdajnega palatinskega samostana so romali bronasti, srebrni in zlati bogovi, starinski egiptovski, rimski in grški novci, vrči, svečilne in orožje iz starh grških grobov. Tekom stoletij so postali žrtev "kovinskega raka", pokrili so se s strahovitimi izrastki, oteklinami, izpuščaji, ki so jim vselej nekaj lepoto. Rocca jih je zdravil leta in leta z elektriko in strupenimi plini. Nične ne ve povestati, kako je prišel na svojo metodo. Naposled pa je bogatil vatikaniske, državne in druge slike z no-

vimi, lesketajočimi se, kakor še včeraj izdelanimi zakladi. Rocca je rad sprejemal obiskovalce v svojem laboratoriju, kjer je sedel v plinski krinki kakor vojak na fronti. Pravil je, da ni načelne razlike med organskimi in kovinskimi atomi, da so dovezne tudi kovine za zdravljenje po kemičnem potu. "A to je moja teorija", je vedno sklepal, "to ni nikjer zapisano in me itak ne boste razumeli". Rocca je bil stalno bolan. Plini, s katerimi je dosegel svoje čudeže, so mu predčasno vzel življenje. Za njim žanjejo starinoslovci vsega sveta, ker se bojijo, da ni zapustil nobenega sebi enakovrednega naslednika.

Naročite se na "Glas Naroda" — največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

Iz Slovenije.

Alkohol in nož.

Med prazniki, ko so imeli ljudje več časa, so se seveda tudi mnogo zadreževali po gostilnah. Pilo se je takrat v mestu kakor tudi zunaj na deželi in to marsikje čez mero. Pravil so se duhovi razvneli in je v več primerih prišlo do krvavih izgredov. Med žrtve pretiranega uživanja alkohola je šteto mesarskega pomočnika Ivana Slabajno, ki so ga na praznik napadli v Kamniku pred gostilno "Amerika" neki pijanci. Med preteponom mu je nekdo zabolil nož v prsa tik pod srcem.

Hudo ranjenega Slabajno so prepeljali v splošno bolnico v Ljubljano. Njegovo stanje je zelo opašno.

Krvav pretep v Školah pri Pragerskem.

Na Stefanovem je prišlo v neki gostilni v Školah med vinjenimi fanti, med katerimi je bil tudi 21-letni na dopustu se mudeči vojak Fran Napast, iz Stražencev, zaradi dekle de prepira, ki se je kmalu razvila v krvav pretep. Začele so franciški steklenice, kupice, stoli, zablikali so se noči in da je bila Štefanška simfonija počna, so počeli tudibitki.

Včaku Napastu je obitela krogla v desnem kolenu, posestniški sin Anton Kolar je dobil z nožem vzbodilj v desno lopatico in v prsi, 24-letni posestniški sin Fran Mihael pa je dobil sunek z nožem v trebuh. Vsem trem ranjencem je nudi mariborski resilni oddelek prvo pomoč, nakar so jih z resilnim avtomobilom prepeljali v mariborskovo bolnico.

Tragična smrt mladenčka.

Te dni so našli ob vnožju visokega železniškega tira v Debrici pri Laškem mrtvo, preprosto oblešeno približno 54 let staro žensko. Ime jo je poškodba na glavi ter se domneva, da jo je lokomotiva pahnila s proge po nasipu, pri čemer je našla smrt. Najbrž je šla po tiru in si silšala vlaka, ki je zaradi snega prihajal bolj hitro.

Fant je odšel takoj po materinem naročilu v hlev, da opremi konje.

Minulo je že dobre pol ure, fant pa te le ni bil na spreglad.

— Kje se neki Ivan tako dolgo modri? — je menila mati in je stola v hlev. Tam se ji je nudil grozovit prizor: Za vrati je visel na bangarju njen sin.

Polna groze je kriknila nesrečna mati. Natao pa je stekla v kuhišnjo po nož, da prepreči smrtonosno vrv, ki je ovijala sinov vrat.

Ko se ji je posrečilo, da je prečrnila vrv, je položila sin na tla.

Prnesli so ga v hišo, pa ni pomagalo nič ves jok in briga domačih da bi obudili iskrlico življenja v mladim nesrečnem.

Pokojni Ivan je bil edini sin na Žimovčevem posestvu. Da se čim bolj izobrazi v gospodarskih nujkah, je stopil v jeseni, dne 14. novembra v zimski tečaj na Grmu pri Novem mestu. Ivan Stražar je bil na Grmu med najpridnejšimi gojenčki in je bil priljubljen tako med tovarši, kakor tudi s popolnim uspehom. Na podlagi neuspornih indicij so bili osumljeni vložna 17-letni ključnari Viljem Kaloh, ki je v soboto 14. decembra, torči tri dni pred vložom brez odgovesti izstalil delo, dalje 20-letni Ivan Cesar in 21-letni Jože Jančar, vsi stanujoči na Pristanu. Ki so po vložu izginili brez sledu. Kaloh in Cesar sta hotela za vsako ceno napraviti za božične praznike izlet na more. S seboj sta povabila se Jančeka, ki sta ga spremamilia s tem, da sta mu pokazala cele sope ukrajenih bankovcev. Cedna trojica je takoj nato krenila na dolgo potovanje. Nito sanjalci pa se jim ni, da jim bodo ravno božični prazniki povečali. Na podlagi tiračice, ki jo je izdala mariborska policijska postaja, so potopili vložno ključnari Viljem Kaloh, ki je v levo nogo na tla in vendar nasreč ne zapustil. To je preveč dolgočasno! In presrečna dvanajstica je te dni iz samega dolega časa razpustila svoj klub. Sklenila je, da se bo včlanila kateremkoli drugem, bolj napetem in zanimivem klubu.

Polna groze je kriknila nesrečna mati. Natao pa je stekla v kuhišnjo po nož, da prepreči smrtonosno vrv, ki je ovijala sinov vrat.

Ko se ji je posrečilo, da je prečrnila vrv, je položila sin na tla.

Prnesli so ga v hišo, pa ni pomagalo nič ves jok in briga domačih da bi obudili iskrlico življenja v mladim nesrečnem.

Pokojni Ivan je bil edini sin na Žimovčevem posestvu. Da se čim bolj izobrazi v gospodarskih nujkah, je stopil v jeseni, dne 14. novembra v zimski tečaj na Grmu pri Novem mestu. Ivan Stražar je bil na Grmu med najpridnejšimi gojenčki in je bil priljubljen tako med tovarši, kakor tudi s popolnim uspehom. Na podlagi neuspornih indicij so bili osumljeni vložna 17-letni ključnari Viljem Kaloh, ki je v soboto 14. decembra, torči tri dni pred vložom brez odgovesti izstalil delo, dalje 20-letni Ivan Cesar in 21-letni Jože Jančar, vsi stanujoči na Pristanu. Ki so po vložu izginili brez sledu. Kaloh in Cesar sta hotela za vsako ceno napraviti za božične praznike izlet na more. S seboj sta povabila se Jančeka, ki sta ga spremamilia s tem, da sta mu pokazala cele sope ukrajenih bankovcev. Cedna trojica je takoj nato krenila na dolgo potovanje. Nito sanjalci pa se jim ni, da jim bodo ravno božični prazniki povečali. Na podlagi tiračice, ki jo je izdala mariborska policijska postaja, so potopili vložno ključnari Viljem Kaloh, ki je v levo nogo na tla in vendar nasreč ne zapustil. To je preveč dolgočasno! In presrečna dvanajstica je te dni iz samega dolega časa razpustila svoj klub. Sklenila je, da se bo včlanila kateremkoli drugem, bolj napetem in zanimivem klubu.

Pokojni Ivan je bil edini sin na Žimovčevem posestvu. Da se čim bolj izobrazi v gospodarskih nujkah, je stopil v jeseni, dne 14. novembra v zimski tečaj na Grmu pri Novem mestu. Ivan Stražar je bil na Grmu med najpridnejšimi gojenčki in je bil priljubljen tako med tovarši, kakor tudi s popolnim uspehom. Na podlagi neuspornih indicij so bili osumljeni vložna 17-letni ključnari Viljem Kaloh, ki je v soboto 14. decembra, torči tri dni pred vložom brez odgovesti izstalil delo, dalje 20-letni Ivan Cesar in 21-letni Jože Jančar, vsi stanujoči na Pristanu. Ki so po vložu izginili brez sledu. Kaloh in Cesar sta hotela za vsako ceno napraviti za božične praznike izlet na more. S seboj sta povabila se Jančeka, ki sta ga spremamilia s tem, da sta mu pokazala cele sope ukrajenih bankovcev. Cedna trojica je takoj nato krenila na dolgo potovanje. Nito sanjalci pa se jim ni, da jim bodo ravno božični prazniki povečali. Na podlagi tiračice, ki jo je izdala mariborska policijska postaja, so potopili vložno ključnari Viljem Kaloh, ki je v levo nogo na tla in vendar nasreč ne zapustil. To je preveč dolgočasno! In presrečna dvanajstica je te dni iz samega dolega časa razpustila svoj klub. Sklenila je, da se bo včlanila kateremkoli drugem, bolj napetem in zanimivem klubu.

Pokojni Ivan je bil edini sin na Žimovčevem posestvu. Da se čim bolj izobrazi v gospodarskih nujkah, je stopil v jeseni, dne 14. novembra v zimski tečaj na Grmu pri Novem mestu. Ivan Stražar je bil na Grmu med najpridnejšimi gojenčki in je bil priljubljen tako med tovarši, kakor tudi s popolnim uspehom. Na podlagi neuspornih indicij so bili osumljeni vložna 17-letni ključnari Viljem Kaloh, ki je v soboto 14. decembra, torči tri dni pred vložom brez odgovesti izstalil delo, dalje 20-letni Ivan Cesar in 21-letni Jože Jančar, vsi stanujoči na Pristanu. Ki so po vložu izginili brez sledu. Kaloh in Cesar sta hotela za vsako ceno napraviti za božične praznike izlet na more. S seboj sta povabila se Jančeka, ki sta ga spremamilia s tem, da sta mu pokazala cele sope ukrajenih bankovcev. Cedna trojica je takoj nato krenila na dolgo potovanje. Nito sanjalci pa se jim ni, da jim bodo ravno božični prazniki povečali. Na podlagi tiračice, ki jo je izdala mariborska policijska postaja, so potopili vložno ključnari Viljem Kaloh, ki je v levo nogo na tla in vendar nasreč ne zapustil. To je preveč dolgočasno! In presrečna dvanajstica je te dni iz samega dolega časa razpustila svoj klub. Sklenila je, da se bo včlanila kateremkoli drugem, bolj napetem in zanimivem klubu.

Pokojni Ivan je bil edini sin na Žimovčevem posestvu. Da se čim bolj izobrazi v gospodarskih nujkah, je stopil v jeseni, dne 14. novembra v zimski tečaj na Grmu pri Novem mestu. Ivan Stražar je bil na Grmu med najpridnejšimi gojenčki in je bil priljubljen tako med tovarši, kakor tudi s popolnim uspehom. Na podlagi neuspornih indicij so bili osumljeni vložna 17-letni ključnari Viljem Kaloh, ki je v soboto 14. decembra, torči tri dni pred vložom brez odgovesti izstalil delo, dalje 20-letni Ivan Cesar in 21-letni Jože Jančar, vsi stanujoči na Pristanu. Ki so po vložu izginili brez sledu. Kaloh in Cesar sta hotela za vsako ceno napraviti za božične praznike izlet na more. S seboj sta povabila se Jančeka, ki sta ga spremamilia s tem, da sta mu pokazala cele sope ukrajenih bankovcev. Cedna trojica je takoj nato krenila na dolgo potovanje. Nito sanjalci pa se jim ni, da jim bodo ravno božični prazniki povečali. Na podlagi tiračice, ki jo je izdala mariborska policijska postaja, so potopili vložno ključnari Viljem Kaloh, ki je v levo nogo na tla in vendar nasreč ne zapustil. To je preveč dolgočasno! In presrečna dvanajstica je te dni iz samega dolega časa razpustila svoj klub. Sklenila je, da se bo včlanila kateremkoli drugem, bolj napetem in zanimivem klubu.

Pokojni Ivan je bil edini sin na Žimovčevem posestvu. Da se čim bolj izobrazi v gospodarskih nujkah, je stopil v jeseni, dne 14. novembra v zimski tečaj na Grmu pri Novem mestu. Ivan Stražar je bil na Grmu med najpridnejšimi gojenčki in je bil priljubljen tako med tovarši, kakor tudi s popolnim uspehom. Na podlagi neuspornih indicij so bili osumljeni vložna 17-letni ključnari Viljem Kaloh, ki je v soboto 14. decembra, torči tri dni pred vložom brez odgovesti izstalil delo, dalje 20-letni Ivan Cesar in 21-letni Jože Jančar, vsi stanujoči na Pristanu. Ki so po vložu izginili brez sledu. Kaloh in Cesar sta hotela za vsako ceno napraviti za božične praznike iz

KRATKA DNEVNA ZGODBA

HASSE ZETTERSTROM:

PROMET BREZ GOTOVINE

Urednik tedenika me je pozval no restavracijo. Naročili smo obed in ker je imel moj prijatelj Hansson god, sem zahteval njemu v počastitev steklenico penečega se vrha. Počutila sva se imenito in ko je najma židana volja dosegla višek, sem kanil spregovoriti s plačilnim natakarjem nekaj ljubezni.

Pošovil sem se in sedel v avtomobil. Vozilo je bilo elegantno, sofer je dobro vozil. Ko se je avto ustavil, sem vprašal vozača:

— Koliko je moj račun?

— Osem dinarjev, gospod, — je rekel.

Ponudil sem mu ribe z ikro.

— Ne razumem vas, gospod, — dejal on.

— Saj je vendar tako preprosto in enostavno! — sem odvrnil.

Placati vam hočem vožnjo v naravi. Riba je sveža, pravkar sem jo kupil.

— Izvolite jo kar odnesti domov! — me je zavrnili. — Jaz sprejemam samo plačilo v gotovini!

Tako, — sem rekel.

Tako in nje drugače, — sem dobil v odgovor. — Vobče naj si dovolim opaziti, da sem na hrani v penziji in že zaradi tega ne sprejemam plačila v taki obliki.

Odstrel sem mu osem dinarjev.

Ko sem stopil skozi vrata, me je pozdravila žena z novico, da je peticija prinesla perilo.

Treba je placiati 5 Din 50 par, — dejala.

Prav, — sem rekel in stopil v svojo knjižnico ter vzel s police knjigo, ki sem jo bil sam napisal.

Prijet sem za pero in začelkal po spletu: — Moji periel, gospodinji Agde Nilssonovi v znak posebnega spoštovanja, pisatelj, N. H. Knjiga se ji izroči kot protivrednosti in jeno delo:

Perica je čakala v kuhinji. Sprejela je ponudeno knjigo, prebrala posvetilo in vprašala:

— Ali dovolite, da jo obdržim?

Saj to sem hotel! Kar obdržitejo na mestu plačila za pranje. Knjiga je vredna saj toliko kolikor vaše delo. In se posvetilo vam tam povrhu, v znak posebnega priznanja.

Tedaj mi ne boste plačali perila?

Kako mislite? Saj sem vam že plačil s tem, da sem vam dal knjigo. Knjiga s pisanjem svojeročnim posvetilom je vendar mnogo več v ruci kačor tvoje delo! All niste še nikošli slikati, da je knjiga najskrenejši prijatelj izobraženih in samotnih ljudi?

Oprostite, ampak jaz nisem samotna, jaz imam svojega Karlssohna! — je viknila.

Nic ni pomagal. Moral sem si odšteti denar na roko.

Malo pozneje sem stopil v oper-

no restavracijo. Naročili smo obed in ker je imel moj prijatelj Hansson god, sem zahteval njemu v počastitev steklenico penečega se vrha. Počutila sva se imenito in ko je najma židana volja dosegla višek, sem kanil spregovoriti s plačilnim natakarjem nekaj ljubezni.

— Ali so bili gospodi zadovoljni? — je vprašal natakar.

— Kosilo je bilo izvrstno! — sva rekla s prijateljem v en glas in jaz sem še pristavil, naj sporoči v kuhi mojo posebno zahvalo.

Tukaj imate plačilo! — sem pristavljal na podnos malo zapestno uro.

Plačilni natakar je vzel urico s pladnjem, jo pogledal in rekel s zolami v očeh:

— Težki časi so prišli, a staremu gosto ne storim kaj takega za nobeno ceno! Potem je dodal: — Nič ne mislite, da smo takšni volkovi! Izvolite vzeti uro nazaj, plačali boste drugič, če niste danes pri denaru!

Rahočutno mi je potisnil uro v žep in odšel k sosedni mizi, kjer je niki končal besedoval, da ni dobil pravega morskega raka, ki ga je bil naročil.

Cez nekaj časa sem mgnil plačilnemu, naj stopi bliže.

— Gospod, — sem mu rekel. — Pripravljen sem plačati račun, hotel sem vas le skušati, če sprejemete kaj drugega namestu denarja.

— Blagorodje, — me je prekinil sredi govora, — račun je samo sto osemdeset dinarjev.

— Ali pa veste, koliko je vredna ura? — sem vprašal. — Dal sem samo tristo dinarjev. Zavnili ste lepo napitino!

Plačilni natakar je tako dolgo ziral vame, da je konzul pri sosedni mizi pojedel raka brez začeljnega pojasnila, kakšen je njegov izvor.

S prijateljem sva vstala in se napotila malo po mestu. Zvezcer sva sklenila obiskati Oskarjevo gledališče.

Stopil sem k blagajni in vprašal gospodinju, ki je sedela pri okenu:

— Gospodinja, ali bi sprejeli na mestu denarja nekaj kruhov kart?

— Oprostite mi, imam jih nekaj več kot jih potrebujem. Odstopim vam jih za dve vstopnici v prvi vrsti.

— Dala vam bom dva sedeža v tretji vrsti na levi, — je odvrnila.

— Sijajno! — bil skorok vzkliknil, vesel, da se mi je vsaj pri gledališki blagajni obnesel posel.

KNJIGE VODNIKOVE DRUŽBE

za leto 1930

so izšle. Oni, ki so jih prej naročili, sojih dobi li direktno od Vodnikove družbe v Ljubljani, mi pa prodajamo zbirko štirih knjig za

\$1.50

KNJIGE SO NASLEDNJE:

VODNIKOVA PRATIKA

vsebuje veliko zanimivosti iz naravoslovja, narodopisja, filike ter razne dragocene nasvete za hiso in dom.

V BORBI ZA JUGOSLAVIJO

Ta knjiga bo prebno zanimala ameriške Slovence, ker je v nji več zanimivih slik ameriških Jugoslovov, ki so se med vojno zavzemali za Jugoslavijo.

LECTOV GRAD

— je zanimiva povest mladega pisanja JUSA KOZAKA.

ZGREŠENI CILJI

bodo zanimali stičernega čitalca. Pisanec Slavko Savinšček je zajel sva za svojo povest giblječe iz svitnjice.

KNJIGARNA "GLAS NARODA"

New York, N. Y.

KAKO DOBITI SVOJCE IN STAREGA KRAJA

Glasom nove ameriške pristojilike postave, ki je stopila v veljavno v prvem juliju, znača jugoslovenska kvota \$150 pristojilov letne, a kvotni vložek se izdaja samo enim preoblicem, ki ima prednost v kreditu in ne "statističnih držav".

Dala vam bom dva sedeža v tretji vrsti na levi, — je odvrnila.

— Sijajno! — bil skorok vzkliknil, vesel, da se mi je vsaj pri gledališki blagajni obnesel posel.

Za vse pojasnila se obraňuje, na posamezno in zanesljivo.

SAKSER STATE BANK

52 CORLEONE STREET

NEW YORK

ADVERTISE

in "GLAS NARODA"

Gospodarska kriza v Italiji.

LJUBLJANA, dne 18. dec.

Izra bučnega fišističnega imperializma postajo v zadnjem času v Italiji vedno vidnejše konture težke gospodarske krize. Simpatoni te krize so danes že tako jasni, da tega dejstva ni mogče več priznati miti italijanski javnosti. Zato imajo razne demagoške in imperialistične fraze v sedanjem trenutku predvsem le namen, dati narodu nekaj, kar navduši in kar lahko odvra pozornost od težke gospodarskega polja.

Razvoj gospodarske konjunkture v Italiji je pričel vzbujati živalje zanjanje tudi v naših gospodarskih krogih, saj je Italija omdržava kamor največ izvajamo — več kakor četrtač vsega našega izvoza gre v Italijo. Posledice gospodarske krize morejo namreč sčasoma neugodno vplivati tudi na našo izvoz.

Za presojanje gospodarskega stanja v Italiji so zanimivi zlasti podatki o italijanski zmanjši trgovini (v milijonih zlatih lir):

uvod	izvoz	deficit
1926.	5168	4220
1927.	5386	4132
1928.	6007	3860

Italijanski izvoz stalno pada, deficit italijanske trgovinske bilance se je tekmo treh let več kakor podvojil ter je lan preorabil že 2 milijard zlatih lir, za tečje leto pa bo znašal okrog 2 in pol milijarde.

Najusodepolnejše je bilo za italijansko gospodarstvo močno dviganje lire pred izvedeno stabilizacijo. Deflacija je pokazala, da mnogo italijanske industrije bazirajo na nezdravi podlagi, ker jim večinoma manjajo strovine in pogonska sredstva. Zato je razumljivo, da se Italija z vso silo vrbla na elektrifikacijo države pri čemer je dosegljaza lepe uspehe. Vendar elektrifikacija ni mogla eliminirati vse nedostatkov v strukturi italijanske industrije, ki ji vzamejo možnost konkurenčne na svetovnem trgu v zniževanju mezd. To pa poznamo zlasti v tekstilni, metalurgični, morski razbojni v Žoltem morju. Deček je pri zavesti in brez zavestih govoril samo o svoji jadrnici. Toda pošljatveni ni bilo, das bi že davno morala prispeti. Tedaj je naprosila deckova mati upravo londonskega pristanišča, naj pošte džunko. Deček je moral kmalu umrjeti. Če bi dobil za Sveti večer svojo igračo, bi bil vsaj za trenutek smrti srečen... Uprava največjega svetovnega pristanišča je pokazala veliko postrežljivost. Razposlala je po vseh skladničkih posebnih okrožjih s prošnjo nesrečne materje in pripombo:

"Bill bi srečen, če bi lahko ustrežil ter je bil tudi vrednostni tisoč frankov v kraljevskem palatu. A Carmenita ni sprejela darov... Grand je pohitel osebni k njej, da bi jo pregevoril. In je zvedel, da se odpelje umetnika v Indijo. Podpisala je pogodbo in bi morala plačati veliko odškodnino, d a bi odstopila. Don Carlos je proš, nai ostane doma, in je bil pripravljen plačati vse te zneske: "Dobro", je odgovorila lepotica, "če žam tri dni za premisljevanje. Če ne bo prišel takoj, da bo dovoljeni, trdiljante vrednostne zneske." Igralka pa je odgovorila: "Dobro", je odgovorila lepotica, "če žam tri dni za premisljevanje. Če ne bo prišel takoj, da bo dovoljeni, trdiljante vrednostne zneske."

Pričelo se je mrzljivo skanje po vseh kothi in zagatah, kjer je itak vladal posebno živahniki predpraznični promet. Dve uri pozneje so zavitek res našli! Padel je iz vložke težku, ki je svoječasno razstovoril parnki "Philoktet", ko je prišel iz Daljnega vzhoda. Pristaniščni parnki je pobral zavitek in ga izročil uradu za izgubljene stvari, kjer je čakal na lastnika. Z avtomobilom so prepeljali jadrnico takoj na kladovor in prvi vlak jo je ponesel v Oldame.

Brezjavno obveščena mati je priskovala na kladovor. Ko so na dan pred praznikom prinesli darilo umirajočemu otroku, se je po dolgem času prvič vsepel v postelji in se posmehnil.

"O, vendar je tu moja džunka!"

Dva dni ni izpustil iz rok italijanskega igrača. Narekoval je še lepo pismo očetu, ki se ga je spomnil v daljni deželi. Potem je umrl pred načinanim drevescem in z istimi srečnim smehljajem. Jadrnica, ki je imel v narociju, je romala z njim v grob...

Samomor blaznice.

V Sarajevo je skočila pod vlak Darinka Milošević, žena posestnik Miroslava Miloševića iz Garavca. Vlak je nesrečno strahovito razmesseril. Darinka je bila slaboumnna in so jo šele pred dnevi izpuštili iz umobolnice.

JUGOSLOVANSKI KIPAR SAVA BOTZARIS ki ima razstavljena svoja kiparska dela v 55. Street Galleries, 6 East 56. Street v New Yorku. Razstava, za katere vladva veliko zanimanje, bo otvorenja se do 25. janua.

ŠPANSKA LJUBEZEN

HOTEL ZA DUHOVE

Prvakinja madrilske kraljevske drame Carmenita je bila lani posneta z izvoltitvijo za "najlepšo Spanko". Kralj sam ji je izročil diplomino in nagrado. Istega dne je bil Carmenita predstavljen Carlos Diaz de Mendoza, kraljev dverjan, "grand" (potomec najstarejših rodov) in znan bogata. Drugrega dne je poklonil umetnici kot izraz navdušenja avtonobil, triljante v redkih kraljevskih krasnoljubnih kipov. Kralj je imel vrednostne zneske.

Posloplje ima svojevrstno zdogovino. Zgradila ga je pred petimi leti milijonarka MacCormickova, vdova po znamenjem lastniku liveni v tvornici za topove ter poljedelske stroje.

Prijetna gospa je živila v strahu, da se bodo nad njo maščevali za duše neštavnih vojakov, ki so jih usmrtili med vojno njeni topovi. Poljska si je tolzabe pri spiritistih in napoldes sklenila zgraditi palacio za duhove, kjer bi lahko pocivali ter ji na ta način postal bolj nakanjen. Stavba je stala nad 2 milijona delarjev. Obitanti niso ugovarjali, ker ni bila vedenja nikanjak umoroljna. Pleski zrcana je bila opremljena z neobičajno okrožjimi oči, ki so jih usmrtili med vojno njeni topovi.

Najdenka.

ROMAN IZ ŽIVLJENJA

Za Glas Naroda priredil G. P.

(Nadaljevanje.)

Kako sem prišel do tega, oče? Ker imam preveč rad Reinhagen ter bi ne bil pripravljen izročiti ga kateremu koli tujcu, ki bi prišel ter uveljavljal svoje zahteve, — je rekel Hanno energično. — Jaz držim svojo imovino! Imovino v najlepšem smislu besede: kar je bilo s tvojim delom in tvojo previdnostjo novo pridobljeno za nas!

Graf je privzavalno pokimal. Sin je govoril popolnoma v smislu svojega obeta.

Upam, da nam bo prihranljeno prerekanje. Moj starejši brat je bil vedno velik fant. Bil je povsem drugač kot so drugi ljudje. Realnostom nasproti je ostal brez zanimaljanja in interesa ter živel izključno le umetnosti. Bil je na vseh straneh visoko nadarjen človek, lep kot Apol ter prikupevna značaja. Imel je naravnost neodoljivo moč na drugimi. Za Reinhagen, katerega je podedoval po svojem o mestih, vendar pa ni pisal nikdar ni mi nismo nikdar vedeli, kje da četu, se niti niti malo brigal. Potoval je dosti ter mudil po vseh večjih se mudi. Reinhagen mu je bil popolnoma brezbržen. Nekega dne pa je izjavil, da je si Evropo. — Jutranja dežela s svojimi skrivenostmi čari ga je mikala. Izročil mi je Reinhagen, za katerega sem moral zalediti v Nemški banki v Berlinu preece visoko sveto. Od tega je lahko živel arijano ne da bi mu bilo kdaj treba delati. Ločila sva se v polnem priateljstvu. Jaz sem se že davno naučil upoštevati njegove posebnosti. Normalen, kot drugi ljudje, prav gotovo ni bil. Na sebi je imel nekaj patološkega. O njem nismo niscesar več slišali. Po mojem meniju je že davno umrl, ker je živel zelo nerедno ter bil zelo slabega zdravja. Mogoče je umrl tamkaj v Aziji, pod kakšnim iznašljanim imenom, kajti ž njim ni bilo nikdar mogoče računati!

Ce pa bi se kljub temu zopet povsem nepricakovano zopet pojavi, bi se prav gotovo pobotala, kajti bil je skrajno odlicen človek, na katerem ni bilo niti najmanjše sence hinavščine.

Pozorno je poslušal Hanno povest svojega očeta, kajti on ni se nikdar tako podrobno govoril o svojem bratu, — kajti te točke ni najraje omenil v pogovoru. Čeprav si je graf na tistem sam pogosto stavil vprašanje, ni vendar omenil tega pred otroci.

Orlo Reinhagen je bil precej velik optimist in dosedaj se mu je vedno posrečilo potisniti daleti od sebe te pomislek, — kajti zakaj bi si težil življenje z nepotrebnimi skrbmi?

Jaz sem istih nazorov, Reinhold, — je posegla vmes grofica, — kajti škoda je takih ljudi, ki ne morejo priti do nikakega notranjega razlikovanja. Kakšno prokletstvo je to, ki dela drugače zelo nadarjenega in spesnega človeka tako nestalnim in vihram! Pa zakaj bi ves večer govoril le o stropicu Aleksandru? Prepričana sem, da ne misli več na nas, — če sploh se živi!

Kako pa to ugaša tvoj prješnji tovaris, učiteljev sin?

Zelo! Dostojen človek je. Midva pa sva seveda nasproti natrui, s klijem temu se dobro razumeva!

Upam, da bo tako še nadalje. Če bom mogel, bom gledal, da postne naslednik sedajšnjega pastorja. To je tudi iskrena želja njegovih staršev!

Jaz sem zadovoljen s tem, oče. Potem bodo ovčice moje občine v najboljih rokah. Vrednost dobrega duševnega pastirja znam dobro preceniti. Naše sedanji pastor Strum mi je zelo ljub. On in učitelj Lenc imata velik vzgojni upliv na prebivalce vasi.

Veseli me, da si klijub svoji mladosti, že razmišljam o tem, sinko moj!

Goverila sta še o marsičem, dokler ni grofica opozorila gospoda, da je cas isti spat. Jutri bo zopet tak vroč, delaven dan.

*

V Reinhagenu so bili vsi veselo razburjeni. Po daljši odsočnosti so namreč prizakovali domačega sina. Tekom zadnjih par let se je doslej potikal po svetu, kajti Hanno si je hotel ogledati svet, predno bi se za stalno naselil.

Star je bil sedem in dvajset let, in hrepenevanje po lastni grudi je bilo veliko. Z občetovko lastnino je računal prav za gotovo. Oče mu je obljubil, da mu bo izročil posestvo ter se umaknil od vodstva. Ker je bil Hanno zelo samovesten, ni moglo posestvo prenašati dveh gospodarjev. Grofovski par je sklenil preseliti se za pretežno večino leta v Draždane, — kajti pri tem ju je vodila misel na hčerkko, katero so morali uvesti v družbo ter najti primernejšega ženina za Ingo.

Inga naj bi uživala družabnosti in plese. Vsaj nekaj naj bi imela od svoje mladosti, kajti dosedaj je moral živeti umaknjeno na deželi, dokim naj bi okusila vsaj nekaj mesto življenje.

Vsi ti načrti pa niso bili po volji tih in priprosti Ingi. Mati pa se ni brigala za njene ugovore. Inga se je najboljše čutila v Reinhagenu. Pomagala je v kuhinji in kleti ter pokazala povsod veliko spremnost.

Z gospodinjico Avgusto, ki je ostarela v službi družine, se je najboljše razumevalo. In ta stara ženica je bila ljuba konteso ter pogosto rečela: — Kontesa je prava plemkinja z deželi! Le škoda, da mora iti v Draždane ter se bo gotovo prav hitro porocila!

Inga pa je smehljale zmajala temno glavico.

Ni nekaj skrb za to. Ce mi ke ne viga, bom enostavno odkurila. Jaz ne marjam tega večnega plesanja, rajše ostanem tukaj...

Ali si je hotela Inga priznati prav v svojem srcu, zakaj bi raje ostala v Reinhagenu? Mladostno prijateljstvo, ki jo je snajalo s Kristijanom Lencem — se je pohagoma iz premenilo v nežno, globoko dekliskjo ljubezen.

Učitelj Lenc je bil srečen. Njegova srčna želja se je izpolnila. Vsačko nedeljo je lahko videl na prizorišču cerkve svojega sina, ki je moral govoriti tako uneto, da so marsikaterega obile solze... Postal je nelo priljubljen v občini. Kljub svoji mladosti in klijem temu, da so ga vso pozvali kot otroka, so imeli veliki respekt pred njim ter mu kazal veliko zaupanje. Vedno je uganil pravo ter vedel svetovati pravo stvar.

Želja njegove materje je bila, da bi se kmalu poročil in da bi se čimpreje mogoče nastanila njegova žena v prostorni hiši, — a on n kaže to na tisti najmanjšega nagnjenja. Reda in udobnosti mu ni manjalo, kajti sestrica je skrbela za to.

Ebba je postala stara osemnajst let ter je bila izvanredno krasna deklica. Ebba Lenc se je pisala ter imela temno-modre oči ter korali ustnic. Njena ročnata usta pa so se smejala le redkokdaj in njeni slike oči so zrle ponavadi zelo otočne, kajti skrivenost njenega rojstva je letala nad njo ter ni mogla pozabiti grde besede "najdenka", katero je nkoč zbrusili v obraz. Nikdo je ni mogel oprostiti tega pritisnika niti ljubezen staršev, niti velika skrb brata, ki se je vedno brigal za njo.

Pomagala je materi v gospodinjstvu in na vrtu. Poleg tega pa je tudi sivala in piela.

Tekom leta je bila Inga v nekem penzionatu ter se navadila v kuhi vse, kar spada k dobremu gospodinjstvu.

Inga je iskreno ljubila svojo prijateljico in tudi ta ji je v enaki me ri vrakala ljubezen. Postali sta naravnost nerazdržljivi.

Kadar je moral grofica v mestu kaj poskrbeti za Ingo, je mora la Ebba spremeti njeni mater.

Zvezet so obiskali nato gledališče in te gledališke prestave so bili napelje, kar je Ebba kdaj doživela.

Z vpletom lici ter zarečimi očmi je počivala te novosti, katere so predstavljali na odru. V mislih se je neprestano pečala z dogodki ter domnevala, da so se zares zvršili.

(Dalej prihodnjih.)

Med življenjem in smrtjo v Alpah.

Za razvajenega kulturnega človeka, ki ni bil še nikoli brez strene, je prenočevanje na prostem strašna reč. Ta strah gotovo povečava pripovedovanje potnikov, ki so kdaj bili primorani ustaviti kralj in položiti svoje kosti v vodnjavo lego kakor je nanesel slučaj. Ljudje pa se boje tega bolj kakor stvar zasluži, ker ne pomislijo, da je painetnejši leči, počivati in dremati kakor pride, kakor nadaljevati pot v gotovo smrt.

Odporni planinci, ki so v svojem življenju zmagali mnogo šrapcov in mraza, prenesi v tem oziru naravnost neverjetne reči. In treba pripomniti, da jim prenočevanje pod milim nebom običajno niti ne skoduje. Znan je slučaj treh Monakovčanov, ki so bležali na vršac Meje v Francoskih Alpah in jih je prijetnejši leči, počivati in dremati kakor pride, kakor nadaljevati pot v gotovo smrt.

Tovariša sta gledala zdaj dobesedno smrti v obraz. Prešinil ju je strah, da se bo zgodilo tako tudi z njima, če bosta popuščala in ostane na mestu. Razgovorila sta se in prišla do zaključka, da je prijetnejši nagib smrti v padcu čez skale kakor takšno počasno umiranje v mirnem zatišju. Z nepopisnim pogumom sta prijela za oledene klime in krepo, kar se je dalo, privzidigovala roke in prekladala noge. Ob šestih zvečer sta prišla na vrh.

Potem sta se jela spuščati navzdol in sta dosegla v mraku "ramo" gore. Tam sta prenočila v tretji. Tisto noc je snežilo kakor bi hotel zamesti ves svet. Toda sneg, ki je padal, jima je bil tudi v obrambu pred mrazom. Čuval ju je pred zmrznenjem. Moža sta počakala do jutra in dim se je zdanilo, sta pa vsekala naprej ter prišla z močnimi oseblinami do ljudi. In Schwarzhorn hotelu so jima, domala izčrpava, nudi prvo pomoč.

Kaj neprjetno prenočisce so imeli tudi trije alpinisti na Schallgratu v bližini Weisshorna pri Zermatu. Ta doživljaj je obenem priča, kaj vse prenesejo ne da bi obupali utrijeti in izšolan planinci.

Dne 7. avgusta ponoči ob dveh se odpravili na pot. Hoteli so preprečili južno steno gore brez vodnika. Tej nalogi so bili sicer do rasli, ampak težave, ki so se pojavljale sproti, so bile tako mogočne, da je bilo napredovanje mogoče le stopnjeno. Sele ob šestih zvezcer je bil dosežen cilj Schalligrat. In dokler je bilo svetlo, so hoteli alpinisti izkoristili tudi to priliku ter dosegli prenočisce na gori. Teden kasneje so zmrzli in v tem vremenu so mognali planinci prehititi drugo kruto noč.

Naslednji dan se je vreme poslabšalo. Toda ozrli so se kvisku in so videli, da korači pred njimi neka dama v vodnikom. Odpravili so se naprej in v dveh urah dosegli italijansko koco. Vreme se je medtem zjasnilo. Ob dveh popoldne so se že bili približali lestvi iz vrvi. Nebo pa je začelo temneti. Položaj planincev se je trenutkom poslabšal. Ker pa so že bili onstran razvitega Tyndallgrata, so sklenili, da ne odnehajo. Upali so, da bodo po lahki zermatski poti brez posebnih težav dosegli v dolino.

Ko pa so se jeli oprijemati vrvnatih lestev, je izbruhnila nevihta.

Brila je burja, ill je dej in padala je še toča. Bacanje je bilo tako strahovito, da ni bilo mogoče razločiti glasu nesrečnih turistov. Vihar jih je majal in jih je hotel kar odtrgati od skalovja. Le z največjim naporom se je trojici posrečilo iztakniti kotiček, kjer so bili nekaj bolj zavarovani pred besnečim elementom.

Nesreča ni pojena od treh popoldne do počitnice. Neprestano se je bliskal o in strela je večkrat ošnila tega in onega izmed trojice. Majorja S., ki je pozneje umrl, je enkrat tako opazila, da je ostal delj časa nezavesten. Vse tri pa je tresel takšen mraz, da so dvomili, ali bodo učakali naslednje jutro.

Jedva se je dan zazoril, je že začel načavati sneg. Če nekaj časa se je spremnil v nevihto. Potegnil je oster severnik, tako silovit, da je kar groza raztrgati planino. Planinci so strašno zmrzvali.

Obleka jim je že ponoc pripravljena. Na telo. Nične ni upal, da se vrne živ med ljudi.

Plavinec, ki je dodeljil hodil v sredini med možmi, je prosil, naj ga pusti naprej kot prvega. Ko pa je bil že 25 m visoko na skali, mu je odpovedal nesrečen prijem. V stran in grozo vseh tovarisev se je zvrnil in hrbitom nazaj. Bil je pa pričazen na vrv, in sicer v dveva desetih metrih.

In dokler je bilo svetlo, so hoteli alpinisti izkoristili tudi to priliku ter dosegli prenočisce na gori. Teden kasneje so zmrzli in v tem vremenu so mognali planinci prehititi drugo kruto noč.

Turist, ki si je bil na tej turi zlorabil, je zavil v bližini zaščiteno kočo rešilna kolona, obstoječa iz desetih izvrstnih mož. Poslal jo je bil dr. Seiler. Tej kolonii se posrečilo, da je v dveh polovicah dosegla ponesrečenja in njegove tovarishe. Ti ljudje, od prvega do zadnjega preizkušeni in nadvse utrujeni planinci, niso mogli zapasti, kako je moglo držati v takšnem položaju vztajnjati v mraku, posebno še, ko so bili skoro vsi brez pelerine, odelje in tudi skoraj brez živeža. Reveži so vzdrlali v besneči burji, v ostrem gorskem mrazu in nevihtah blizu 60 ur! A kljub vsi izčpanosti so imeli združeni planinci se tisko sile, da so lahko izvršili stop s planino skoraj brez tuje pomoči — izvzemši seveda onega, ki je imel zlomljeno nogo. Toda i ta je bil razmeča dobro volje. Privzali so ga bili na dolge palice ter ga po njih podajali iz rok v roke.

Turist, ki si je bil na tej turi zlorabil, je zavil v bližini zaščiteno kočo rešilna kolona, obstoječa iz desetih izvrstnih mož. Poslal jo je bil dr. Seiler. Tej kolonii se posrečilo, da je v dveh polovicah dosegla ponesrečenja in njegove tovarishe. Ti ljudje, od prvega do zadnjega preizkušeni in nadvse utrujeni planinci, niso mogli zapasti, kako je moglo držati v takšnem položaju vztajnjati v mraku, posebno še, ko so bili skoro vsi brez pelerine, odelje in tudi skoraj brez živeža. Reveži so vzdrlali v besneči burji, v ostrem gorskem mrazu in nevihtah blizu 60 ur! A kljub vsi izčpanosti so imeli združeni planinci se tisko sile, da so lahko izvršili stop s planino skoraj brez tuje pomoči — izvzemši seveda onega, ki je imel zlomljeno nogo. Toda i ta je bil razmeča dobro volje. Privzali so ga bili na dolge palice ter ga po njih podajali iz rok v roke.

Turist, ki si je bil na tej turi zlorabil, je zavil v bližini zaščiteno kočo rešilna kolona, obstoječa iz desetih izvrstnih mož. Poslal jo je bil dr. Seiler. Tej kolonii se posrečilo, da je v dveh polovicah dosegla ponesrečenja in njegove tovarishe. Ti ljudje, od prvega do zadnjega preizkušeni in nadvse utrujeni planinci, niso mogli zapasti, kako je moglo držati v takšnem položaju vztajnjati v mraku, posebno še, ko so bili skoro vsi brez pelerine, odelje in tudi skoraj brez živeža. Reveži so vzdrlali v besneči burji, v ostrem gorskem mrazu in nevihtah blizu 60 ur! A kljub vsi izčpanosti so imeli združeni planinci se tisko sile, da so lahko izvršili stop s planino skoraj brez tuje pomoči — izvzemši seveda onega, ki je imel zlomljeno nogo. Toda i ta je bil razmeča dobro volje. Privzali so ga bili na dolge palice ter ga po njih podajali iz rok v roke.

Turist, ki si je bil na tej turi zlorabil, je zavil v bližini zaščiteno kočo rešilna kolona, obstoječa iz desetih izvrstnih mož. Poslal jo je bil dr. Seiler. Tej kolonii se posrečilo, da je v dveh polovicah dosegla ponesrečenja in njegove tovarishe. Ti ljudje, od prvega do zadnjega preizkušeni in nadvse utrujeni planinci, niso mogli zapasti, kako je moglo držati v takšnem položaju vztajnjati v mraku, posebno še, ko so bili skoro vsi brez pelerine, odelje in tudi skoraj brez živeža. Reveži so vzdrlali v besneči burji, v ostrem gorskem mrazu in nevihtah blizu 60 ur! A kljub vsi izčpanosti so imeli združeni planinci se tisko sile, da so lahko izvršili stop s planino skoraj brez tuje pomoči — izvzemši seveda onega, ki je imel zlomljeno nogo. Toda i ta je bil razmeča dobro volje. Privzali so ga bili na dolge palice ter ga po njih podajali iz rok v roke.

Turist, ki si je bil na tej turi zlorabil, je zavil v bližini zaščiteno kočo re